

Nem szállítják le Szeged lisztkontingensét

(Saját tudósítónktól.) A hatóságtól nyert értesülés alapján megírtuk péteken, hogy a Haditermény R.-T. leszállította Szeged lisztkontingensét havi 50 vagonról 35 vagonra. A február 15-től március 15-ig terjedő hónapra e szerint már a leszállított lisztkontingenst utalták volna ki. Egy hónapra 15 vaggonnal kevesebb abban a városban, amelynek összes szükséglete 50 vagon, érzékeny bonyodalmak elé állította volna a polgárságot és a hatóságot. Szükségesnek láttuk tehát a kérdés teljes felderítését, épp azért *Engelsmann* Mórhoz, a Haditermény szegedi kirendeltségének vezetőjéhez fordultunk, aki a következőket volt szíves mondani:

— Tévedés azt hinni, hogy a Szeged számára megállapított havi 50 vagon lisztkontingenst leszállítottuk. Mindössze annyi történt, hogy egyelőre 7 vagon kukoricalisztet és 32.5 vagon buzalisztet utalványoztam Szeged számára. A még hátralevő tíz vaggont is utalványozni fogom a hónap folyamán. A részletekkel is szolgálhatok. Buzalisztet nem utalványozhattam a szegedi Back-malomból, mert az elmúlt hónapban kizárólag a katonaságnak őrlött. A 7 vagon kukoricalisztet onnan utalványoztam. Buzalisztet ebben a hónapban a következő helyekről kap Szeged: Kistelekről 295, Szentesről 970, Csongrádról 669, Szentesről 177, Sándorfalváról 389, a szegedi Milkó-malomból 140, a szegedi Lichtenegger-malomból 90, a dorozsmai Eszes-ma-

lomból 520, a makói Gellért-malomból 250 mázsát. A még hátralevő tíz vaggont hónap közben minden valószínűség szerint már a szegedi Back-malomból tudom majd utalványozni.

Arra a kérdésünkre, hogy az új lisztkampanyig elkövetkező öt hónap alatt megkaphatja-e Szeged zavartalanul mai lisztkontingensét, a következő felvilágosítást kaptuk:

— Azt hiszem, bizonyos leszállítás igazolt lesz, ha a tavasziakban — főzelékek, gyümölcsök — a téli táplálkozás szurogátumot nyer. Tavasszal normális időkben is kisebb a lisztfogyasztás, ahogy a helyzetet ma megítélem, mégsem lesz szükséges a mai lisztkontingens leszállítása. A központi malmok kizárólag a katonaságnak őrlnek román búzát. Nem tudom, hogy ez a liszt csak a németeknek jut-e, vagy a mieinknek is szállítanak-e belőle. Valószínű, hogy katonáink a németekkel közösen használják a román búzát és ebben az esetben nekünk marad a mi lisztünk. Sok függ még attól, hogy kellően osztják-e be a kukoricát. Vannak egyes nemzetiségi vidékek, amelyekben békében sem esznek mást mint kukoricakenyert. Ha ezekre a vidékekre juttatják most is a kukoricalisztet, ismét sok buzaliszt szabadul fel. Juniában körülbelül van új termés. Az elmúlt év nagyobb részét már átküzdöttük, nem egészen öt hónap van még hátra.

Tízezer hold városi bérföld eladása.

(Saját tudósítónktól.) Pénteki számában közölte a *Délmagyarország* azt a nagyarányú tervet, amely néhány nap óta a város ügyeit intéző köröket és a törvényhatósági bizottság tagjait foglalkoztatja. A fölmerült terv szerint Szeged 70.278 holdnyi földbirtokából öt-tíz holdnyi parcellákban eladna 10.000 katasztrális holdat, elsősorban hadiözvegyeknek, rokkantaknak, esetleg ezek családtagjainak, valamint a földet vásárolni óhajtó kisbirtokosoknak. A mai földárak szerint egyáltalán nem optimisztikus számítás, hogy az eladásra kerülő városi földért holdankint 3000 koronát lehet kapni és így 10.000 hold után kerek 30.000.000 korona bevételre számíthat a város. Tekintettel arra, hogy a tervbe vett parcellázás megvalósulása esetén a Szeged területéhez tartozó bérföldeket adná el a város. *Scultéty* Sándor városi főszámvevő számítása szerint adókban még a mai fizetett bérösszeget is megkapná a város, úgy, hogy a parcellázás 30.000.000 korona tiszta haszonhoz juttatná a várost, amely ezenkívül még első lenne a magyar városok között, amely hőseit és azok hátramaradottait földhöz juttatja. A vételárból a további tervek szerint kifizethetné a város 25.985.806 koronát kitévő régi adósságát, az ennek törlesztésére a költségvetésbe beillesztett 1.974.039 koronát pedig fontos városi beruházások létesítésére fordíthatná.

A fölmerült tervvel kapcsolatosan fölkerestük *Kállay* Albert v. b. t. t. nyugalmazott főispánt, aki — mint megírtuk — föl-

vetette illetékes tényezők előtt ezt a kérdést. *Kállay* Albert nagy érdeklődéssel és helyeslőleg hallgatta meg a *Délmagyarország* cikket, majd a következőket mondta:

— Magam már évek óta visszavonultan élek a közügyektől és nincs is szándékomban a közszereplés terére visszatérni. A kérdésben így nyilatkozatot nem tehetek; elhatározott szándékom, hogy mai életemen nem változtatok. A város ügyei egyébként nagyon érdekelnek; nem jelenik meg egyetlen sor a városról, vagy a város ügyeiről, amelyet el ne olvasnék. Tartom azonban azt, hogy aki egyszer odahagyta a közszereplést, az ne is térjen oda vissza és különösen ne az én körömmel.

— Kegyelmes Uram, a kérdés oly nagy horderejű, annyira fontos a városra nézve, hogy a vélemény-nyilvánítások sorában szinte lehetetlen kegyelmes ur véleményének hiányoznia. És excellenciád szava olyan súlyú, amely méltó ehhez a horribilis fontosságú kérdéshez.

— Nagyon megtisztelő reám nézve, hogy még gondolnak rám — válaszolta *Kállay* Albert, — azonban hangsúlyozni vagyok kénytelen, hogy nyilatkozatot nem tehetek. Távoli szemlélő kívánok maradni csak, aki figyelemmel kíséri a történeteket, de távol az eseményektől.

Dr. Szalay József rendőrfőkapitány a következő nyilatkozatot tette:

— Most ingatlanokat eladni, amikor mindenki ingatlanokat vásárol, nem helyes közgazdasági politika. Hangsúlyozom, nem

szabad földet eladni ma, amikor éppen az ingatlan a legkitünőbb vagyon. A kiszemelt 10.000 hold földön annak eladása helyett inkább létesítsen mintagazdaságot a város és csinálja meg a belterjes gazdálkodást. Ennek létesítésével jövedelmeit is fokozni fogja a város és a polgárainak is használ vele.

— Az a bizonyos 25 millió koronás adósság egyáltalán nem nyomja a várost. Ennek a kamatát mindig megtalálhatjuk a belterjes gazdálkodásban. Nemhogy földeladás gondolatával kelljen foglalkoznunk, de kár, nagy kár, hogy tíz esztendővel ez előtt, amikor arra alkalom kínálkozott, nem vettük meg a *Kállay*-rétet.

— Minden nagyon jól van úgy, ahogy van, csak hangsúlyozom, a gazdálkodást kell intenzívebbé, ésszerűbbé tenni a földeken. Hogy most drágultak a földárak, az ne kecssegtessen senkit; tíz év múlva még drágább lesz a föld. De akkor se adja el, sohasem adjon el földet a város, csak az intenzív gazdálkodás megteremtésével foglalkozzék.

— Szegednek azt szokták a szemére vetni, hogy csak nagy földbirtokai vannak, míg Temesvárnak például kitünően fejlett, hatalmas gyáripára is van és ezzel bizonyos tekintetben erősebb gazdasági bázisokon nyugszik. Ezzel szemben azonban igaz az, hogy Szeged is hozzájárulhat ehhez az erősebb gazdasági bázishoz mezőgazdasága révén, ha azt indrusztálja. Ez legyen a cél mindenki előtt és ne a földeladás.

Az angol „védelmi” módszer

Berlin, február 23. Nagy feltűnést kelt az a megállapítás, hogy Anglia semleges hajókat arra csábít, adjanak megmérgezett élelmiszert a német buvárhajóknak. Itt természetesen gondolkodás nélkül fölteszik, hogy a semlegesek ilyen szégyenletes tette nem vállalkoznak. Ám azt látni fogják, hogy Anglia valóban már a legutolsó eszközzel harcol. Csak gonosztevő fantáziájában születet az a gondolat, hogy vitéz harcosokat állítólagos barátokkal mérgeztessen meg. Ha azonban Angliának nincs már más fegyvere, mellyel ellentünk harcoljon, — s nyilvánvaló, hogy nincs — akkor majd egy hónap múlva, midőn élelmiszerkészlete elfogy, tisztességesebb eszközzel lesz kénytelen keresni nem a háborút, hanem — a békét.

Antant-szocialisták a háború ellen

Amsterdam, február 23. A *Secolo* szerint márciusban Párisban szociáldemokratákongresszus lesz. A delegátusok legnagyobb része, hír szerint, a háború folytatása ellen fog nyilatkozni.

Az elzárt Oroszország

Lemberg, február 23. Lengyel lapok jelentése szerint Oroszország és az antant-államok között a tengeralattjáró háború következtében egészen megszűnt a személy-, levél- és áruforgalom, ami kiváltképpen az orosz kereskedő-világnak okoz rengeteg károkat.